

Evenimentul zilei – 13 iunie 2011

Iunie '90: "Nu istoricii pot zice ce a fost, ci juriștii!"

După 21 de ani în care justiția n-a găsit vinovați, la Senat se dezbate un proiect de lege care prevede imprescriptibilitatea infracțiunii de omor.

Rândurile citite de cineastul Sorin Ilieșiu la dezbaterile organizată de Asociația 21 Decembrie 1989, pentru a marca 21 de ani de la mineriada din 13-15 iunie 1990, sunt seci și clare. Ilieșiu va strânge multe astfel de cazuri într-o carte neagră a "fratricidului" din Piața Universității. E o minimă reparație: justiția românească le uitase prin sertare.

Profesorul Vladimir Tismăneanu, președintele Institutului de Investigare al Crimelor Comunismului și Memoriei Exilului Românesc, susține că faptele din iunie 1990 nu pot fi desprinse de acțiunile statului totalitar comunist.

Lipsa proceselor care să ducă adevărul la liman i-a conferit chirurgului Nicolae Constantinescu - medic de gardă la Spitalul Colțea atât în zilele Revoluției, cât și la Mineriada din iunie '90 - o calitate inedită: cea de "martor al acuzării într-un proces care n-a avut loc: procesul București (cu privire la evenimentele petrecute atunci - n.r.). (...) Rostul societății civile e să dea problema pe mâna celor care se pricep: nu istoricii pot ști ce s-a întâmplat, ci juriștii!"

"E foarte bine că se scrie"

Și Livia Dandara a încercat să facă o sinteză a acelor zile. Se consideră însă un istoric ratat, pentru că lucrarea ei e plină de pete albe. "E foarte bine că se scrie, e foarte bine că se fac documentare, dar nu cred că se va întâmpla ceva deosebit nici acum. (...) Nu vreau să stric solemnitatea acestui eveniment, dar eu particip cam de 20 de ani la solemnități de genul ăsta", încheie istoricul.

Ceva mai devreme, europarlamentarul Monica Macovei încercase să dea ceva speranțe celor care așteaptă dreptatea pentru acele zile: după ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a constatat, pe 24 mai, că autoritățile românești n-au făcut nimic pentru a găsi vinovații pentru Revoluție, la Senat se află un proiect de lege cu privire la imprescriptibilitatea omorului.

"Discuțiile din Parlament deja au început să devieze în mod artificial și mincinos", avertizează fostul ministru al justiției. Se referă la afirmațiile lipsite de temeie, potrivit cărora legea ar avea caracter retroactiv.

MULȚUMIRILE LUI ION ILIESCU

Acțiunea care "a salvat democrația"

Înscenarea a fost pregătită din vreme: câteva autobuze ale poliției au luat foc și s-au creat astfel premisele pentru "curățenia din Piața Universității", acolo unde - de câteva luni - o mână de

tineri crease o zonă liberă de neo-comunism. În zorii zilei de 13 iunie 1990, forțele de ordine aveau să distrugă corturile celor aflați în fața Teatrului Național și să înceapă arestările.

Pe la ora 9, mai multe grupuri de muncitori de la IMGB au sosit în Piață, cu de acum celebrele lozinci: "IMGB face ordine!" și "Moarte intelectualilor!", "Noi muncim, nu gândim!". Mai târziu, Ion Iliescu citea, la Televiziunea Română, un comunicat: "Chemăm toate forțele conștiente și responsabile să se adune în jurul clădirii guvernului și televiziunii pentru a curma încercările de forță ale acestor grupuri extremiste, pentru a apăra democrația atât de greu cucerită".

În acea seară, câteva garnituri de tren pline cu mineri au plecat din Valea Jiului spre București. Câteva zile mai târziu, același Ion Iliescu le mulțumea minerilor pentru "acțiunea vitejească" prin care "salvaseră democrația".

"Rob Mircea-Andrei, 16 ani, elev. Nu a participat la manifestațiile din Piața Universității. (...) În seara zilei de 13 iunie a plecat de la domiciliu pentru a-și căuta mama, ocazie cu care în zona Televiziunii a fost bătut de forțele de ordine și introdus în sediul instituției. În dimineața zilei de 14 iunie a fost transportat la Măgurele, unde a fost reținut mai multe zile. (...) După eliberare, a spus că era trezit noaptea și ars cu țigara pe picioare și pe mâini. A început să fie mai puțin comunicativ, să aibă depresii, și a cerut familiei să plece definitiv din București. La începutul lui 1991 a fost dus de familie la domiciliul bunicilor. Pe data de 19 aprilie, când împlinea 17 ani, familia a fost anunțată că acesta a luat mai multe medicamente. (...) Pe 20 aprilie 1991, Rob Mircea a decedat".

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/iunie-90-nu-istoricii-pot-zice-ce-a-fost-ci-juristii-933649.html>

Evenimentul zilei -12 iunie 2011

Monica Macovei: "Procurorii care au dosarele Revoluției trebuie să treacă la treabă!"

Proiectul legislativ privind introducerea imprescriptibilității omorului, depus la Senat de mai mulți parlamentari PDL, se aplică numai infracțiunilor cărora nu li s-a împlinit încă termenul de prescripție, a subliniat ieri europarlamentarul Monica Macovei, la o dezbatere organizată de Asociația 21 Decembrie 1989 cu prilejul împlinirii a 21 de ani de la 13-15 iunie 1990.

Precizarea, citată de Agerpres, a fost făcută în contextul în care „în declarații politice, la Senat”, s-a discutat faptul că ar fi retroactiv. Macovei a caracterizat devierea dezbaterilor ca „artificială și mincinoasă”.

Pentru infracțiunile de omor comise în decembrie 1989, nu este nevoie ca magistrații la care se află aceste dosare să aștepte schimbarea legii pentru a-i pedepsi pe vinovați, a mai spus ea.

„Decizia CEDO din 24 mai spune că crimele din 1989 nu se prescriu niciodată. Asta înseamnă că nu trebuie ca cineva să aștepte modificarea legii, asta înseamnă pentru judecătorii și procurorii care au aceste dosare că trebuie să treacă la treabă, trebuie să finalizeze probațiunea, să trimită în judecată și judecătorii nu pot invoca prescripția în acest caz”, a spus ea. Legislația CEDO are prioritate în fața dreptului intern român, a explicat Macovei.

În același timp, toți procurorii și judecătorii care nu au făcut nimic pentru pedepsirea vinovaților ar trebui cercetați și trași la răspundere, consideră europarlamentarul.

„Consiliul Superior al Magistraturii are în mână toată răspunderea disciplinară a magistraților și trebuie să sancționeze orice judecător sau procuror care se face vinovat de împlinirea termenului de prescripție”, a afirmat Macovei.

Președintele Asociației 21 Decembrie 1989, Teodor Mărieș precizat că așteaptă ca, în foarte scurt timp, CEDO să se pronunțe și în dosarul Mineriei din 13-15 iunie 1990.

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/monica-macovei-procurorii-care-au-dosarele-revolutiei-trebuie-sa-treaca-la-treaba-933617.html>

Agerpres – 12 iunie 2011

Monica Macovei: Dezbaterile din Senat pe tema imprescriptibilității omorului au deviat în mod 'artificial și mincinos'

Dezbaterile din Senat pe tema proiectului legislativ privind introducerea imprescriptibilității omorului au început să devieze în mod "artificial și mincinos" în sensul retroactivității, a declarat, duminică, la o dezbatere organizată de Asociația 21 Decembrie 1989 cu prilejul împlinirii a 21 de ani de la 13-15 iunie 1990, europarlamentarul PDL Monica Macovei.

Monica Macovei a subliniat că acest proiect legislativ de modificare a Codului Penal, pe care ea l-a scris și care a fost depus de mai mulți parlamentari PDL, se aplică numai infracțiunilor cărora nu li s-a împlinit încă termenul de prescripție, în contextul în care "în declarații politice, la Senat" s-a discutat faptul că ar fi retroactiv.

În același context, europarlamentarul PDL a arătat că, în ceea ce privește infracțiunile de omor comise în decembrie 1989, nu este nevoie ca magistrații care au aceste dosare să aștepte schimbarea legii pentru a-i pedepsi pe vinovați.

"Decizia CEDO din 24 mai spune că crimele din 1989 nu se prescriu niciodată. Asta înseamnă că nu trebuie ca cineva să aștepte modificarea legii, asta înseamnă pentru judecătorii și procurorii care au aceste dosare că trebuie să treacă la treabă, trebuie să finalizeze probațiunea, să trimită în judecată și judecătorii nu pot invoca prescripția în acest caz", a spus ea, subliniind că legislația CEDO are prioritate în fața dreptului intern român.

Monica Macovei a precizat că, în aceeași Decizie a Curții se mai arată că au trecut perioade îndelungate de timp în care în dosarele respective nu s-au făcut investigații, subliniind că toți procurorii și judecătorii care nu au făcut nimic pentru pedepsirea vinovaților ar trebui cercetați și trași la răspundere.

"Consiliul Superior al Magistraturii are în mână toată răspunderea disciplinară a magistraților și trebuie să sancționeze orice judecător sau procuror care se face vinovat de împlinirea termenului de prescripție", a afirmat ea.

Președintele Asociației 21 Decembrie 1989, Teodor Mărieș precizat că așteaptă ca, în foarte scurt timp, CEDO să se pronunțe și în dosarul Mineriadei din 13-15 iunie 1990. AGERPRES

<http://www.agerpres.ro/media/index.php/justitie/item/69675-Monica-Macovei-Dezbaterile-din-Senat-pe-tema-imprescriptibilitatii-omorului-au-deviat-in-mod-artificial-si-mincinos.html>

News pad – 12 iunie 2011

Iunie '90: "Nu istoricii pot zice ce a fost, ci juriștii!"

După 21 de ani în care justiția n-a găsit vinovați, la Senat se dezbate un proiect de lege care prevede imprescriptibilitatea infracțiunii de omor.

"Rob Mircea-Andrei, 16 ani, elev. Nu a participat la manifestațiile din Piața Universității. (...) În seara zilei de 13 iunie a plecat de la domiciliu pentru a-și căuta mama, ocazie cu care în zona Televiziunii a fost bătut de forțele de ordine și introdus în sediul instituției. În dimineața zilei de 14 iunie a fost transportat la Măgurele, unde a fost reținut mai multe zile. (...) După eliberare, a spus că era trezit noaptea și ars cu țigara pe picioare și pe mâini. A început să fie mai puțin comunicativ, să aibă depresii, și a cerut familiei să plece definitiv din București. La începutul lui 1991 a fost dus de familie la domiciliul bunicilor. Pe data de 19 aprilie, când împlinea 17 ani, familia a fost anunțată că acesta a luat mai multe medicamente. (...) Pe 20 aprilie 1991, Rob Mircea a decedat".

Rândurile citite de cineastul Sorin Ilieșiu la dezbaterile organizată de Asociația 21 Decembrie 1989, pentru a marca 21 de ani de la mineriada din 13-15 iunie 1990, sunt seci și clare. Ilieșiu va strânge multe astfel de cazuri într-o carte neagră a "fratricidului" din Piața Universității. E o minimă reparație: justiția românească le uitase prin sertare.

Profesorul Vladimir Tismăneanu, președintele Institutului de Investigare al Crimelor Comunismului și Memoriei Exilului Românesc, susține că faptele din iunie 1990 nu pot fi desprinse de acțiunile statului totalitar comunist.

Lipsa proceselor care să ducă adevărul la liman i-a conferit chirurgului Nicolae Constantinescu - medic de gardă la Spitalul Colțea atât în zilele Revoluției, cât și la Mineriada din iunie '90 - o calitate inedită: cea de "martor al acuzării într-un proces care n-a avut loc: procesul București

(cu privire la evenimentele petrecute atunci - n.r.). (...) Rostul societății civile e să dea problema pe mâna celor care se pricep: nu istoricii pot ști ce s-a întâmplat, ci juriștii!"

"E foarte bine că se scrie"

Și Livia Dandara a încercat să facă o sinteză a acelor zile. Se consideră însă un istoric ratat, pentru că lucrarea ei e plină de pete albe. "E foarte bine că se scrie, e foarte bine că se fac documentare, dar nu cred că se va întâmpla ceva deosebit nici acum. (...) Nu vreau să stric solemnitatea acestui eveniment, dar eu particip cam de 20 de ani la solemnități de genul ăsta", încheie istoricul.

Ceva mai devreme, europarlamentarul Monica Macovei încercase să dea ceva speranțe celor care așteaptă dreptatea pentru acele zile: după ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a constatat, pe 24 mai, că autoritățile românești n-au făcut nimic pentru a găsi vinovații pentru Revoluție, la Senat se află un proiect de lege cu privire la imprescriptibilitatea omorului.

"Discuțiile din Parlament deja au început să devieze în mod artificial și mincinos", avertizează fostul ministru al justiției. Se referă la afirmațiile lipsite de temei, potrivit cărora legea ar avea caracter retroactiv.

MULȚUMIRILE LUI ION ILIESCU

Acțiunea care "a salvat democrația"

Înscenarea a fost pregătită din vreme: câteva autobuze ale poliției au luat foc și s-au creat astfel premisele pentru "curățenia din Piața Universității", acolo unde - de câteva luni - o mână de tineri crease o zonă liberă de neo-comunism. În zorii zilei de 13 iunie 1990, forțele de ordine aveau să distrugă corturile celor aflați în fața Teatrului Național și să înceapă arestările.

Pe la ora 9, mai multe grupuri de muncitori de la IMGB au sosit în Piață, cu de acum celebre lozinci: "IMGB face ordine!" și "Moarte intelectualilor!", "Noi muncim, nu gândim!". Mai târziu, Ion Iliescu citea, la Televiziunea Română, un comunicat: "Chemăm toate forțele conștiente și responsabile să se adune în jurul clădirii guvernului și televiziunii pentru a curma încercările de forță ale acestor grupuri extremiste, pentru a apăra democrația atât de greu cucerită".

În acea seară, câteva garnituri de tren pline cu mineri au plecat din Valea Jiului spre București. Câteva zile mai târziu, același Ion Iliescu le mulțumea minerilor pentru "acțiunea vitejească" prin care "salvaseră democrația".

<http://www.newspad.ro/lunie-90-Nu-istoricii-pot-zice-ce-a-fost-ci-juristii,429464.html>